

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

1. Η περίοδος που βρισκόμαστε σφραγίζεται από την σφαγή στην Γάζα, την συνέχιση και την ένταση των πολέμων και της ελληνικής εμπλοκής σε αυτά, την επίθεση της κυβέρνησης της ΝΔ, της ΕΕ και των δυνάμεων του κεφαλαίου για την προώθηση των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων σε όλους τους τομείς, με ανοιχτές ακόμα τις πληγές των οικολογικών καταστροφών του καλοκαιριού, με σκληρή επίθεση στα εργατικά και λαϊκά στρώματα (λιτότητα, φοροαφαίμαξη, ακρίβεια) που συνοδεύεται, έως τώρα, από μια προσπάθεια οριακής «διαχείρισης» των επιπτώσεων αυτής της πορείας στους πιο ευάλωτους.

Οι εξελίξεις στο Παλαιστινιακό και η κλιμάκωση της αντιπαράθεσης στη Μέση Ανατολή σε σύνδεση με τη συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία σφραγίζουν τις διεθνείς εξελίξεις. Συνολικά ο πόλεμος, η αναβάθμιση της πολεμικής απειλής στην περιοχή μας, η αύξηση των στρατιωτικών δαπανών που απομυζούν δισεκατομμύρια (η Ελλάδα είναι δεύτερη στο ΝΑΤΟ μετά τις ΗΠΑ) επιταχύνει δραματικά τους κινδύνους και τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής. Αναδεικνύεται εκ νέου ο αντιδραστικός ρόλος του ΝΑΤΟ και της Ε.Ε. με την πλήρη συμπόρευσή της με το κράτος εγκληματία του Ισραήλ στην ναζιστική γενοκτονία που συντελείται στην Γάζα.

Υποστηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις το δικαίωμα των Παλαιστινίων στην εθνική τους αυτοδιάθεση, την δημιουργία κυρίαρχου, ανεξάρτητου κράτους στο σήμερα, την νίκη στον αγώνα για ελεύθερη Παλαιστίνη, στο πλαίσιο του αγώνα της εργατικής τάξης της περιοχής για την ειρηνική συνύπαρξη όλων των λαών, την διάλυση του σιωνιστικού κράτους-απαρτχάιντ του Ισραήλ, και την από κοινού οικοδόμηση μιας κοσμικής, πολυεθνικής σοσιαλιστικής κοινωνίας με σεβασμό σε όλες τις εθνότητες που μόνο η εξουσία της εργατικής τάξης μπορεί να εξασφαλίσει.”

Η διαδικασία «σύσφιξης» των σχέσεων Ελλάδας - Τουρκίας, που έχει ξεκινήσει εδώ και μερικούς μήνες μετά από μια περίπου τριετία άγριου ανταγωνισμού και παρ’ ολίγο θερμών επεισοδίων, δεν έχει να κάνει με δήθεν “φιλειρηνικές προθέσεις” των κυβερνήσεων αλλά με τα συμφέροντα και των δύο αρχουσών τάξεων στην παρούσα συγκυρία. Η εξέλιξη αυτή σφραγίζεται από την πίεση των ΗΠΑ προκειμένου να μην υπάρχουν ρωγμές στην Νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ, αποβλέποντας ως “αντάλλαγμα”, στην στρατιωτική, γεωπολιτική και διπλωματική αναβάθμιση της θέσης τους στους ιμπεριαλιστικούς

σχεδιασμούς. Η απάντηση στις “συνομιλίες” των δύο ανταγωνιστικών αστικών τάξεων της ανατολικής Μεσογείου, είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη της εργατικής τάξης στην Ελλάδα και στην Τουρκία ενάντια στους ιμπεριαλιστές αλλά και ενάντια στους επικίνδυνους για την εργατική τάξη ανταγωνισμούς ανάμεσα τους.

Παράλληλα οι οικονομίες της ευρωζώνης οδεύουν προς νέο κύκλο ύφεσης και μηδενικών ρυθμών ανάπτυξης.

Το νέο «Σύμφωνο Σταθερότητας» της ΕΕ που πρόκειται να εφαρμοστεί από το 2024 επιβάλλει την επαναφορά στα πρωτογενή πλεονάσματα, που με βάση τις μέχρι τώρα δεσμεύσεις πρέπει να είναι 2% του ΑΕΠ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ ήδη λαμβάνει σκληρά αντιλαϊκά μέτρα σε αυτή την κατεύθυνση. Η φοροληστεία των μικρών ελεύθερων επαγγελματιών, η εκτίναξη των φόρων στον Προϋπολογισμό του 2024, η συνέχιση της λιτότητας και της κατακρήμνισης της παιδείας και της υγείας μέσα από την τρομερή υποχρηματοδότηση προετοιμάζουν το έδαφος για τις εξελίξεις.

Τα μέτρα ύφεσης που η ΕΚΤ και οι τραπεζίτες σπρώχνουν στις οικονομίες της ευρωζώνης, δεν πρόκειται να μειώσουν την τρομερή ακρίβεια που πλήττει τα λαϊκά στρώματα γιατί η ακρίβεια οφείλεται κυρίως στα υπερκέρδη (320% τα κέρδη των εισηγμένων για το 2023), στην γενικευμένη κυριαρχία της αγοράς και των χρηματιστηρίων (ενέργειας, τροφίμων κλπ), την μονοπώληση όλων των βασικών κλάδων της παραγωγής από τα μεγαθήρια του κεφαλαίου), την κρατική υπερφορολόγηση όλων των βασικών αγαθών.

Τα μέτρα «ανακούφισης» της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που παίρνει η κυβέρνηση της ΝΔ δεν αλλάζουν κατά κανένα τρόπο την κατάσταση. (5% αυξήσεις στους μισθούς στο δημόσιο, ψευτοξεπάγωμα των τριετιών)

Οι πληγές των καταστροφικών πυρκαγιών και πλημμυρών δεν έχουν επουλωθεί, όπως και αυτές της κλιματικής κρίσης.

2. Η επίθεση της ΝΔ εκτυλίσσεται στο έδαφος ενός αρνητικού πολιτικού συσχετισμού δυνάμεων, που επιβεβαιώθηκε από τα αποτελέσματα τόσο των βουλευτικών όσο και των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών.

Ο αρνητικός χαρακτήρας των αποτελεσμάτων αυτών αποδεικνύεται από την διπλή νίκη και με υψηλά ποσοστά της ΝΔ, την πρωτοκαθεδρία των υποψηφίων της στον πρώτο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών, ή την ανάδειξη «υπερκομματικών» δημάρχων «manager», από την ανάδειξη ως αντίπαλων της ΝΔ στον Β γύρο «ανταρτών» της ΝΔ ή άλλων συστημικών υποψηφίων (πχ προερχόμενων από το ΠΑΣΟΚ).

Η αύξηση της αποχής και το «τσαλάκωμα» της ΝΔ στον δεύτερο γύρο των εκλογών καταγράφει τις σοβαρές τάσεις δυσαρέσκειας λαϊκών στρωμάτων απέναντι στην πολιτική της, αλλά και την απόσταση πλατιών λαϊκών στρωμάτων από το πολιτικό σύστημα, τάσεις απογοήτευσης και ιδιώτευσης, εκκωφαντική απουσία στοιχειώδους κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης από ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ.

2.1 Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μπει σε μια φάση διαλυτικής κρίσης, που επιταχύνθηκε με την εκλογή και την πολιτική Κασσελάκη. Από ένα αστικό κόμμα με αναφορές στην αριστερά, προχωράει προς ένα κόμμα με ανοιχτές αναφορές στον καπιταλισμό, την επιχειρηματικότητα, πιο κοντά στο «δημοκρατικό κόμμα» παρά στην παραδοσιακή σοσιαλδημοκρατία, προς την ολοκληρωτική αξιακή και ιδεολογική του μετάλλαξη. Η πορεία αυτή οδήγησε σε μια μεγάλη ήττα και στις πρόσφατες εκλογές.

Ο χώρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο ευρύτερος χώρος της κυβερνητικής διαχειριστικής σοσιαλδημοκρατίας βρίσκεται

σε φάση ριζικής ανασυγκρότησης. Οι διάφορες διασπάσεις του ΣΥΡΙΖΑ (ομπρέλα, 6 συν 6 κλπ) δεν ξεφεύγουν από τα όρια της πολιτικής που γέννησε τον ΣΥΡΙΖΑ και τον έφερε στην σημερινή κρίση. Κοινή τους βάση είναι η προσαρμογή στις απαιτήσεις της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ και η προσπάθεια αναζήτησης «λύσεων» μέσα σε αυτό το πλαίσιο.

Όμως ο σημερινός καπιταλισμός με τις ισχυρές αντιθέσεις του, την πολεμική του πορεία και τα τεράστια προβλήματα του επιβάλλει ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική, και σε διαφορετική περίπτωση οι διαφορές με την ΝΔ είναι δυσδιάκριτες. Τα «νέα» εγχειρήματα αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα που τα έφεραν ως εδώ.

2.2 Το ΠΑΣΟΚ επιδιώκει να πλασαριστεί ως 2ο κόμμα ενισχύοντας τον ρόλο του μπαλαντέρ στο αστικό πολιτικό σύστημα. Κόμμα βαθιά συστημικό, απόλυτα ελεγχόμενο από τα κέντρα του συστήματος και εξαρτώμενο από αυτά, με προσήλωση στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, ενίσχυσε τις θέσεις του αξιοποιώντας τις θέσεις του στο κράτος και τον αστικό συνδικαλισμό. Δεν έχει καμία σχέση με τα λαϊκά συμφέροντα. Και μόνο ότι ανακηρύσσεται «συνομιλητής» από δυνάμεις σαν το ΜΕΡΑ25 αποτελεί σοβαρό πισωγύρισμα.

2.3 Το ΚΚΕ, σε συνέχεια της ανόδου του στις βουλευτικές εκλογές, πέτυχε σημαντική βελτίωση της θέσης του, αντιπροσωπεύοντας υπαρκτές και ισχυρές τάσεις αριστερής διαμαρτυρίας, παρότι πολιτικά δεν κινείται σε μια πολιτική ανατροπής των πολιτικών του κεφαλαίου και της ΕΕ στο επίπεδο του τοπικού κράτους και συνολικά. Το ΚΚΕ στο φόντο και της υποχώρησης και του κατακερματισμού του ΣΥΡΙΖΑ και των δυνάμεων που αποσπάστηκαν από αυτόν, σταθεροποιεί και ενισχύει το ρόλο του ως βασική δύναμη δύναμη ρεφορμισμού και συγκράτησης ριζοσπαστικών τάσεων στα όρια βασικών στρατηγικών επιλογών του συστήματος,

Δέσμιο μιας αντίληψης ότι η κοινωνική αλλαγή θα προκύψει «όταν ωριμάσουν οι συνθήκες», κυρίως σαν αποτέλεσμα της διαρκούς κοινοβουλευτικής του ενίσχυσης, αποκόπτει τους αγώνες για τα λαϊκά προβλήματα από την συνολική πάλη ενάντια στην αστική πολιτική κυβερνήσεων-ΕΕ-ΝΑΤΟ-κεφαλαίου, και από την επανάσταση. Υποχωρεί στα βασικά πολιτικά ζητήματα ειδικά στα λεγόμενα «εθνικά», (μακεδονικό, ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός, ΑΟΖ/εξορύξεις) αλλά και στο προσφυγικό / μεταναστευτικό, και την πάλη για εθνικοποιήσεις.

Το τελευταίο διάστημα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα κάνει σοβαρές μετατοπίσεις σε συντηρητικότερη κατεύθυνση (ταύτιση απεργιακής δράσης με ΓΣΕΕ, αξιολόγηση εκπαιδευτικών, αποδοχή ηλεκτρ. ψηφοφοριών, κλπ)

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συνεχίσει τόσο την κριτική στις θέσεις και την πρακτική όσο και την προωθητική για το κίνημα κοινή δράση στη βάση αρχών, ανατρεπτικού προγράμματος και ισοτιμίας.

2.4 Η συμμαχία ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ ΑΑ εκφράστηκε με λιγότερα κατεβάσματα από το 2019. Το ΜΕΡΑ25 έχει σαν βασική του θέση την διάσωση / ανασυγκρότηση του ευρωπαϊκού ιμπεριαλιστικού κέντρου, προσδοκά καθαρά σε έναν πιο πράσινο «οικοκαπιταλισμό», και επιδιώκει να διαμορφώσει μια νέα πρόταση κυβερνητικής διαχείρισης σε «διάλογο» με την «αντιδεξιά αντιπολίτευση».

Η ΛΑΕ παρά τις επιμέρους διαφοροποιήσεις της κινείται μέσα σε αυτό το στρατηγικό όριο, για αυτό και συγκροτήθηκε η «συμμαχία για την ρήξη».

3. Μετά την 5η Συνδιάσκεψη οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήραν μέρος στις μάχες του εργατικού και λαϊκού κινήματος και έδωσαν τις μάχες των βουλευτικών και των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών.

Έπαιξαν ρόλο στην λαϊκή κινητοποίηση στην περίοδο του εγκλήματος των Τεμπών, χαρακτηριστικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με άλλες δυνάμεις κάλεσαν την πρώτη κινητοποίηση το ίδιο απόγευμα. Είχαν σημαντικό ρόλο στον μεγάλο αγώνα των ηθοποιών.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε την μάχη των πρώτων και των δεύτερων βουλευτικών εκλογών. Το αποτέλεσμα στις πρώτες εκλογές ήταν, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της ΚΣΕ θετικό, αν και αναντίστοιχο με την κινηματική και πολιτική μας δράση. Στις δεύτερες εκλογές κυριάρχησαν σε πολύ μεγάλο βαθμό τα κοινοβουλευτικά διλήμματα (να μπει στην Βουλή το ΜΕΡΑ25, να κερδίσει περισσότερες έδρες το ΚΚΕ) με αποτέλεσμα μια ισχνή παρουσία και ένα αντίστοιχο αποτέλεσμα.

Παρά την ήττα και το κακό αποτέλεσμα του Ιούνη οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα σε συνθήκες δρακόντειων, βαθιά αντιδημοκρατικών προϋποθέσεων, έδωσαν την μάχη της συγκρότησης των ψηφοδελτίων, και εν συνεχεία τη μάχη των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών.

Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ στηρίξαμε αριστερές, ριζοσπαστικές και αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε 9 περιφέρειες και σε δεκάδες δήμους, που συσπείρωσαν στα ψηφοδέλτια τους πάνω 2.000 υποψήφιους. Σε σχέση με το 2019 δεν συγκροτήθηκαν ψηφοδέλτια σε 3 λιγότερες περιφέρειες (Ιόνια, Πελοπόννησο και Στερεά Ελλάδα) και ορισμένους δήμους (Κερατσίνι, Ξάνθη, Πρέβεζα, Πάτρα).

Παρά τις πολύ μεγάλες δυσκολίες το ποσοστό που συγκέντρωσαν οι αντικαπιταλιστικές και ριζοσπαστικές περιφερειακές κινήσεις ανήλθε περίπου σε 2%, ενώ στις πόλεις και τις γειτονιές το ποσοστό ήταν ακόμα υψηλότερο και κυμάνθηκε από 3-5% περίπου.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι το ποσοστό των πιο πολιτικών περιφερειακών εκλογών, δείχνει τη σταθεροποίηση ενός αντικαπιταλιστικού ρεύματος σε ποσοστά της τάξης του 2 %, σε τοπικό επίπεδο.

Το πετυχημένο αποτέλεσμα του συνδυασμού «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα», οφείλεται στο ριζοσπαστικό πολιτικό περιεχόμενο ενάντια στα επιχειρηματικά συμφέροντα και στο τοπικό κράτος, την ΕΕ και την κυβερνητική πολιτική, το στίγμα μιας αριστεράς μαχόμενης και ανεξάρτητης από τα αστικά σχέδια, την ύπαρξη πλειάδας αγωνιστών με σοβαρή γείωση στα κινήματα, και την πλατιά ενωτική διαδικασία και την σημαντική συσπείρωση δυνάμεων.

4. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε συνολικά τις μάχες των εκλογών με βάση την απόφαση και την κατεύθυνση της 5ης Συνδιάσκεψης σε ότι αφορά την διαμόρφωση ενός αντικαπιταλιστικού / αντιδιαχειριστικού περιεχομένου και συγκεκριμένη ενωτική απεύθυνση στις δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε σαφή διαχωρισμό από το σοσιαλδημοκρατικό σχέδιο ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ και το ΚΚΕ.

Στις εκλογές αυτές επομένως αποτυπώθηκε, σε ένα βαθμό, η ύπαρξη ενός διακριτού αντικαπιταλιστικού - αντιδιαχειριστικού ρεύματος σε τοπικό επίπεδο.

Αναδείχθηκε ότι η αντικαπιταλιστική-επαναστατική αριστερά στον βαθμό που κατακτά μια ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική φυσιογνωμία και πρακτική, πειστικό και λαϊκό πρόγραμμα ανατροπής και αναλαμβάνει ενωτικές πρωτοβουλίες, μπορεί να έχει μαζική απεύθυνση, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να «ακουμπάει» σε ένα άλλο ρεφορμιστικό ρεύμα. Αντίθετα αυτό που καθλώνει την αντικαπιταλιστική αριστερά είναι ο αυτοπεριορισμός στο όνομα της «ενότητας» και της «επίδρασης» στα πολιτικά όρια των ρεφορμιστικών ρευμάτων, η ταλάντευση και τελικά η άρνηση στο να γίνουν βήματα σε μια πλατιά αντικαπιταλιστική ενότητα ενάντια σε κάθε είδους ρεφορμιστικά σχέδια πλατιών «ενοτήτων» χωρίς περιεχόμενο και προοπτική ανατροπής.

5. Κρίνοντας συνολικά τον κύκλο των εκλογικών αναμετρήσεων Μαΐου-Οκτωβρίου, παρά τις σοβαρές διαφοροποιήσεις της κάθε εκλογικής μάχης εκτιμάμε ότι υπάρχει ένα σχετικά ευρύ τμήμα αγωνιστών το οποίο εκτιμάει την αντικαπιταλιστική αριστερά, «κοιτάει» προς τις μετωπικές κινήσεις και τις πρωτοβουλίες της και «δυνάμει» μπορεί να αποτελέσει μια ισχυρή βάση για την ανασυγκρότηση της. Όμως δεν της «ανήκει».

Το λαϊκό αυτό δυναμικό, από την μια, όταν δίνεται η δυνατότητα (σε δημοτικές εκλογές, σωματεία, κλπ.) εκφράζεται και στηρίζει τις μορφές συσπείρωσης της ανατρεπτικής αριστεράς με σχετικά μαζικούς όρους, από την άλλη, όταν τίθεται θέμα πιο συνολικού πολιτικού αγώνα και πολιτικής τοποθέτησης, και οξύνονται τα πολιτικά και κοινοβουλευτικά διλήμματα τα αποτελέσματα είναι ισχνά.

Οι λόγοι για αυτή την προφανή απόσταση και τη διεύρυνσή της είναι η κρίση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, οι σοβαρές στρατηγικές προγραμματικές και πολιτικές ανεπάρκειές της, η αδύναμη γείωσή της στην εργατική τάξη, οι σημαντικές διαφωνίες μεταξύ των δυνάμεων και οι διαφορετικές προσεγγίσεις για τις σχέσεις με τον ρεφορμισμό, οι διαφορετικές γραμμές στο εργατικό κίνημα κι ευρύτερα στα άλλα μέτωπα πάλης και βέβαια η απουσία ενός ισχυρού, μαζικού και πολιτικά επικίνδυνου εργατικού κινήματος που θα μπορεί να οργανώνει αποτελεσματικά την αντίσταση και να αποσπά κατακτήσεις υπέρ των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων στην κατεύθυνση της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης διαρκείας του κεφαλαίου και της επανάστασης.

6. Στην εξέλιξη της διαμόρφωσης των εκλογικών κατεβασμάτων διαμορφώθηκαν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες τόσο από τη πλευρά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ όσο και από τη μεριά των άλλων δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς (Αναμέτρηση, ΑΡΑΝ, Κ-Σχέδιο, ΔΕΑ) όσο και από ΛΑΕ-ΜΕΡΑ25.

Από την πλευρά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκφράστηκε μια μετωπική τακτική συγκέντρωσης κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς (Αναμέτρηση, ΑΡΑΝ, Κ-Σχέδιο, ΔΕΑ) με κριτήριο το αναγκαίο πρόγραμμα, γραμμή και φυσιογνωμία των κινήσεων δήμων και περιφερειών και της συμβολής της στην ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Αυτό αποτυπώθηκε στην απεύθυνση που κάναμε μέσω των περιφερειακών κινήσεων, και στην θετική στάση μας στη συμμετοχή μελών και δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς σε μια σειρά αντικαπιταλιστικές κινήσεις πόλης (όπως Καισαριανή, Ν. Ιωνία, Ν. Σμύρνη, Αγ. Ανάργυροι, κ.α.).

Αυτή η τακτική και οι βασικές κατευθύνσεις που διαμορφώσαμε ήταν σε σωστή κατεύθυνση και ανταποκρίνεται στο πνεύμα της 5ης Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Δυστυχώς για το πως εξελισσόταν η συγκρότηση των ψηφοδελτίων μας την περίοδο Ιούλη-Σεπτέμβρη και τα προβλήματα που υπήρχαν δεν γινόταν αντίστοιχα συνεδριάσεις των ΤΕ και δεν έφτανε η εικόνα στον κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

7. Στην πορεία της συγκρότησης των ψηφοδελτίων των αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων πρόκυψε εκλογική συνεργασία σε ορισμένες περιπτώσεις με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Πρόκειται είτε για εκλογική συνεργασία με άλλες κινήσεις (Περιστέρι, Βύρωνας, Μαρούσι). Σε ορισμένες από αυτές οι συνεργασίες σφραγίστηκαν από μια αριστερή, αντιδιαχειριστική λογική, ενώ αλλού ήταν αποφάσεις των σχημάτων (που έχουν μια σχετική αυτοτέλεια) ανεξάρτητα από την α ή την β στάση δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις που οι αντικαπιταλιστικές / αντιδιαχειριστικές αντιλήψεις δεν έχουν ηγεμονία, αλλά εκτιμήθηκε από τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ότι αποτελούν μαζικά, ριζοσπαστικά και με διάρκεια σχήματα σε γειτονιές και πόλεις και επομένως οι αντικαπιταλιστικές δυνάμεις πρέπει να τα ενισχύσουν επιδρώντας ταυτόχρονα πιο αποτελεσματικά στην φυσιογνωμία τους.

Σε κάθε περίπτωση η φυσιογνωμία και το περιεχόμενο, η γείωση στο κίνημα, η συσπείρωση αγωνιστών ήταν τα καθοριστικά στοιχεία της επιτυχίας και όχι το εύρος των πολιτικών δυνάμεων που συμμετέχουν. Με αυτές τις προϋποθέσεις μπορούν να συσπειρώνονται κάτω από την ηγεμονία των κινήσεων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ευρύτερες δυνάμεις, ανένταχτο δυναμικό, διαφοροποιήσεις της ΛΑΕ, όπως φάνηκε σε κάποιες περιπτώσεις και διαφοροποιήσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ. Για την επόμενη περίοδο είναι οι αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε δήμους και περιφέρειες, να αναβαθμίσουν την φυσιογνωμία, τη δημοκρατική τακτική λειτουργία τους, τη μαζικότητά τους, τις δράσεις και παρεμβάσεις τους για την

ανάδειξη των προβλημάτων, την υπεράσπιση των λαϊκών εργατικών αναγκών, την αντιπαράθεση με τους σχεδιασμούς των περιφερειακών και δημοτικών αρχών. Να βελτιώσουν το συντονισμό μεταξύ τους για την ανάληψη πρωτοβουλιών.

Ειδικά στις περιπτώσεις που υπήρξαν εκλογικές συνεργασίες να συνεχίσουν την αυτοτελή δράση τους, εξασφαλίζοντας σε κάθε περίπτωση μεγαλύτερο βαθμό ανεξαρτησίας, κριτικής και διαχωρισμού από ρεφορμιστικές δυνάμεις (ΜεΡΑ25-ΛΑΕ).

8. Σοβαρό σημείο τριβής αποτέλεσε στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ η στάση του μετώπου και των δυνάμεών της και στον πρώτο αλλά κυρίως στον δεύτερο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών. Η διαφωνία αυτή αφορούσε περιπτώσεις όπως η ανακοίνωση που καλούσε σε στήριξη από τον πρώτο γύρο δημάρχων όπως του Παπαπέτρου στο Βόλο (στηριζόμενου από ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ), και κυρίως, την στάση στις περιπτώσεις που στον δεύτερο γύρο έπαιρναν μέρος υποψήφιοι υποστηριζόμενοι από την ΝΔ με υποψήφιους υποστηριζόμενους από άλλα κόμματα του συστήματος, όπως ο Δούκας στην Αθήνα, ο Κουρέτας στη Θεσσαλία, ή ο Αγγελούδης στην Θεσσαλονίκη. Στις περιπτώσεις αυτές η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκφράστηκε μέσα από την απόφαση της ΚΣΕ που καλούσε τους εργαζόμενους και τους αριστερούς σε λευκό-άκυρο-αποχή, αρνούμενη κατηγορηματική να πάρει θέση υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς του αστικού πολιτικού συστήματος.

Σε αντίθεση με την παραπάνω διατυπωμένη θέση οι σ του ΣΕΚ επέλεξαν να τοποθετηθούν «αντιδεξιά» καλώντας τον κόσμο να πάρει μέρος στον δεύτερο γύρο των εκλογών και να στηρίξουν τα ψηφοδέλτια της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης» (το μπλοκ ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ αλλά και ΚΚΕ). Η στάση αυτή αντικειμενικά υπονομεύει την ανεξαρτησία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, παίρνει θέση υπέρ του ενός από τους δύο πόλους του συστήματος και μάλιστα στην εποχή του εξευτελισμού και της βαθιάς κρίσης εμπιστοσύνης του σε λαϊκό, εργατικό κόσμο.

Είναι ριζικά αντίθετη με τις έως τώρα θέσεις και τις αποφάσεις του μετώπου.

9. Καθώς αναπτύσσεται η πολιτική διαπάλη και προχωράνε τα διάφορα σχέδια ανασυγκρότησης του συστημικών «απαντήσεων» απέναντι στην πολιτική της ΝΔ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η αντικαπιταλιστική αριστερά παλεύει για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ, της πολιτικής ΕΕ κεφαλαίου που ακολουθεί και η συναινετική «δημοκρατική» αντιπολίτευση. Για κατακτήσεις σε όφελος του λαού, για ρήγματα, ευρύτερη ανατροπή στην κυρίαρχη πολιτική.

Οι προσπάθειες του ΣΥΡΙΖΑ και των διασπάσεών του να πείσουν ότι αποτελούν «εναλλακτική λύση» στην ΝΔ έρχονται σε αντίθεση με την συναίνεση στην ουσία της πολιτική του. Η προσπάθεια του μπλοκ ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ να εμφανιστεί σαν ανεξάρτητη αριστερά, «σκοντάφτει» στον δηλωμένο «ευρωπαϊσμό τους» και στην αναζήτηση νέων κυβερνητικών αυταπατών μέσα στα όρια της σημερινής κατάστασης σε συμμαχία με συστημικές δυνάμεις. Η «100% αντιπολίτευση» που προβάλλει το ΚΚΕ συναντά τα όρια των αγώνων χαμηλής έντασης, της έλλειψης πολιτικών στόχων ανατροπής, της κοινοβουλευτικής του λογικής.

Για την αντικαπιταλιστική αριστερά τα ερωτήματα μπαίνουν ως εξής:

- Είτε πλήρης ανεξαρτησία από το αστικό πολιτικό σύστημα, αδιάκοπη πάλη ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ για την ανατροπή της είτε άμεση ή έμμεση στήριξη των «δημοκρατικών δυνάμεων».
- Είτε πρόταση πλατιάς αντικαπιταλιστικής ενότητας είτε απόπειρες για τη δημιουργία ενός νέου ΣΥΡΙΖΑ, αναπαλαίωσης της κυβερνητικής-διαχειριστικής αριστεράς, με τμήματα του μηχανισμού του ΣΥΡΙΖΑ, (ΝΕ.ΑΡ), του ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ κλπ.

Σήμερα απαιτείται μια τομή στο αντικαπιταλιστικό μέτωπο. Εδώ θα κριθεί η συμβολή και το μέλλον της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

10. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει για την **ανατροπή της επίθεσης κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ, στην βάση του αντικαπιταλιστικού της προγράμματος**, όπως αυτό διαμορφώνεται στις σημερινές συνθήκες, και την συγκρότηση ενός μαζικού αντικαπιταλιστικού πολιτικού ρεύματος στην κοινωνία.

Σήμερα υπάρχουν διευρυμένες δυνατότητες για μια τέτοια πορεία.

Οι διεργασίες και τα μικρά και ασταθή βήματα που έγιναν στην περίοδο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών για την συνεργασία των δυνάμεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς πρέπει και μπορούν όχι μόνο να συνεχιστούν, αλλά να βαθύνουν πολιτικά, να σταθεροποιηθούν σε μια πιο μόνιμη πολιτική συνεργασία, να οργανωθούν σε ανώτερο επίπεδο οι επερχόμενες κοινωνικές και πολιτικές μάχες.

Επιπλέον η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, η προϊούσα απόσταση από την ΝΕ.ΑΡ, οδηγεί χιλιάδες αγωνιστές σε αναζήτηση, σε επανεκτίμηση μιας ολόκληρης πορείας, σε ανοιχτά ερωτήματα, σε μια πορεία που μπορεί να κερδηθούν από μια άλλη πραγματικά αριστερή λογική που βλέπει έξω από τα όρια του σημερινού συστήματος.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η αντικαπιταλιστική αριστερά μπορούν να συμβάλουν στο κέρδιμα χιλιάδων τέτοιων αγωνιστών στο βαθμό που διαμορφώσουν και στηρίξουν από κοινού ένα πρόγραμμα στόχων πάλης που να ανταποκρίνεται στις λαϊκές ανάγκες, ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική και την συναίνεση σε αυτή, σε σύγκρουση με την δήθεν «αντιδεξιά» πολιτική των «δημοκρατικών δυνάμεων», με ανεξάρτητη συσπείρωση, τόσο από το ΚΚΕ όσο και το σοσιαλδημοκρατικό σχέδιο ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ, με πλατιά ενότητα πάνω σε αυτή την βάση. Οι πολιτικές δυνάμεις και ρεύματα που πήραν μέρος στο εγχείρημα της Αθήνας και άλλα αντίστοιχα μπορούν να συμβάλλουν σε ένα τέτοιο δρόμο.

Παράλληλα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει στην ανάπτυξη της κοινής δράσης της αριστεράς (ΚΚΕ και ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ) με κριτήριο την ανάπτυξη του κινήματος στην πάλη κατά της κυβέρνησης της ΝΔ και της συναίνεσης, τον σεβασμό και την ισοτιμία.

11. Ουσιαστική δοκιμασία σε αυτή την κατεύθυνση θα αποτελέσει η πολιτική μάχη των ευρωεκλογών. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα αναλάβει πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην μάχη αυτή.

Αντικειμενικά η μάχη αυτή ένα περίπου χρόνο μετά τις εκλογές θα αποκρυσταλλώσει τον συσχετισμό δυνάμεων που θα διαμορφωθεί σε αυτή την κρίσιμη χρονιά, της κρίσης και του πολέμου.

Κέντρο φυσικά της μάχης αυτής θα είναι ο ρόλος της ΕΕ και η στάση του εργατικού κινήματος και της αριστεράς απέναντί της, η καταδίκη της αντιλαϊκής κυβέρνησης της ΝΔ, η αντιπαράθεση στην συστημική αντιπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ ΠΑΣΟΚ και την ακροδεξιά.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει με όλες της τις δυνάμεις να αναδειχτεί μέσα στον λαό, ο **βαθιά αντιδραστικός ρόλος της ΕΕ** υπέρ των συμφερόντων των πολυεθνικών και του κεφαλαίου και «να στηριχθεί η πολιτική της ρήξης και της αντικαπιταλιστικής αποδέσμευσης από τον μηχανισμό αυτό», από την σκοπιά των συμφερόντων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, όχι στο όνομα, μιας αυτοδύναμης ανάπτυξης στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος, αλλά σε διεθνιστική αλληλεγγύη και συντονισμό με τις εργατικές τάξεις των άλλων ευρωπαϊκών χωρών».

12. Αντικειμενικά η ΕΕ αποτελεί σήμερα την δύναμη κρούσης του ευρωπαϊκού καπιταλισμού για την επίθεση στους λαούς. Προωθεί την επίθεση στα εργατικά δικαιώματα, την απελευθέρωση των αγορών με τα χρηματιστήρια και τις άλλες μορφές, τις μαζικές ιδιωτικοποιήσεις, την άγρια λιτότητα και την δημοσιονομική πειθαρχία, την εντατική επίθεση στο περιβάλλον (και μέσω της «γκρι» ή «πράσινης» ανάπτυξης), του πολέμου (με τον επιθετικό ρόλο σε όλους τους πολέμους και την ενίσχυση της

στρατιωτικοποίησής της), την διαρκή αντιδραστικοποίηση και την περιστολή δημοκρατικών δικαιωμάτων και λαϊκών ελευθεριών (με νομοθετικά και κατασταλτικά μέτρα για το φίμωμα των λαών, τον έλεγχο της ενημέρωσης, τους εκβιασμούς, αλλά και την «αφομοίωση» και «νομιμοποίηση» της ακροδεξιάς και σε κυβερνητικές θέσεις με την θεωρία των «δύο άκρων», την διαρκή επιτήρηση, τη βία στους λαούς της και τις επεμβάσεις στους άλλους λαούς, τον αντικομμουνισμό και τον ρατσισμό). Είναι η ΕΕ των πολυεθνικών, της εκμετάλλευσης, του πολέμου, του ρατσισμού και της ακροδεξιάς.

Η ΕΕ αυτή δεν μεταρρυθμίζεται, δεν αλλάζει δεν μπορεί να μετασχηματισθεί σε «κοινωνική Ευρώπη», ούτε σε «Ευρώπη των λαών», ούτε να αποκτήσει ανθρώπινο πρόσωπο. Ο υπερεθνικός της πολιτικός μηχανισμός είναι άρρηκτα δεμένος με τις πολυεθνικές και τα λόμπυ τους, αποτελεί μια ακόμα πιο αντιδραστική εκδοχή των επιμέρους αστικών κρατών, πολύ πιο αδιαπέραστη από τους λαϊκούς αγώνες και διεκδικήσεις.

13. Στις ευρωεκλογές σε σημαντικό βαθμό θα κριθεί

- αν θα βγει ενισχυμένη ή αλώβητη η Ν.Δ. για να συνεχίσει την επίθεση, αν η δυσaráσκεια θα κατευθυνθεί στον ακροδεξιό λαϊκισμό, ψεύτικο αντιευρωπαϊσμό, αν θα ενισχυθούν συστημικές συναινετικές λύσεις (ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ) ή αν θα ενισχυθούν οι δυνάμεις που παλεύουν χωρίς αυταπάτες για την ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής και του πολιτικού συστήματος που την εκφράζει, για τα λαϊκά συμφέροντα σε ρήξη με την ΕΕ και τις δυνάμεις του κεφαλαίου.
- αν το ελπιδοφόρο, μαζικό ρεύμα αριστερής αναζήτησης που εκφράστηκε στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές θα κάνει ένα νέο σημαντικό βήμα πολιτικής συγκρότησης, βαθέματος και επίδρασης στον λαϊκό κόσμο ή θα πιασώσει σε νέες διαχειριστικές «αντιδεξιές» αυταπάτες, σε «μισές λύσεις» εντός του συστήματος, στην παραπομπή της ρήξης με την ΕΕ στην «άλλη κοινωνία», στους μοναχικούς δρόμους και την αυτοαναφορικότητα.

14. Πυρήνας της θέσης μας για την ΕΕ όπως αυτή έχει αναπτυχθεί σε όλες τις συνδιασκέψεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η γραμμή της απειθαρχίας-ρήξης-αποδέσμευσης από την ΕΕ.

Η θέση αυτή δεν είναι για το αόριστο μέλλον, είναι για σήμερα. Αποτελεί σοβαρό κόμβο για την συγκρότηση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης. Σήμερα όποια πέτρα και αν σηκώσει κανείς συναντά την ΕΕ (λιτότητα, ιδιωτικοποιήσεις, περιβάλλον, καταστολή, πόλεμος).

Η παραπομπή της θέσης για απειθαρχία-ρήξη-αποδέσμευση με την ΕΕ σε ένα ακαθόριστο μέλλον, οι αυταπάτες ότι η ΕΕ μπορεί από ιμπεριαλιστικός μηχανισμός των πολυεθνικών να γίνει ΕΕ των λαών ή η παραπομπή της ρήξης/αποδέσμευσης στο απώτερο μέλλον αφήνουν στο απυρόβλητο την στρατηγική του αντίπαλου.

Όσο η αριστερά δεν παίρνει ξεκάθαρη θέση πάνω στον χαρακτήρα της ΕΕ και την στάση απέναντί της τόσο θα ενισχύονται οι δυνάμεις του ακροδεξιού λαϊκισμού, η εθνικιστική κριτική στην ΕΕ από την σκοπιά του «δικού μας έθνους», της «δικής μας αστικής τάξης», «της δικής πατρίδας», πράγμα που ήδη συμβαίνει στην Ευρώπη.

Η προβολή και η πάλη του στόχου για έξοδο από την Ε.Ε. και την ευρωζώνη σε αντικαπιταλιστική και διεθνιστική κατεύθυνση ανοίγει δυνατότητες για τη συνεργασία και την κοινή πάλη της εργατικής τάξης σε όλη την Ευρώπη, για ρήξεις και ανατροπές στην αλυσίδα του καπιταλιστικού συστήματος και εμποδίζει το φαινόμενο η δυσaráσκεια από τις πολιτικές της Ε.Ε. να κατευθύνεται σε οπισθοδρομική εθνικιστική κατεύθυνση.

Αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του συνολικού αντικαπιταλιστικού προγράμματος που διεκδικεί τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα παλεύοντας να χάσει πλούτο και εξουσία το κεφάλαιο, διεκδικεί την ειρήνη

στην περιοχή παλεύοντας για την αποδέσμευση από το NATO και το σταμάτημα του αντιδραστικού ανταγωνισμού των αστικών τάξεων, παλεύει για να σώσει τον πλανήτη και την ζωή απ την εκμεταλλευτική μανία του κέρδους.

Για αυτούς τους λόγους το πρωτεύον είναι να προβληθεί και στις ευρωεκλογές αυτό το περιεχόμενο και να στηριχθεί μια παρέμβαση που θα έχει στο κέντρο της και κριτήριο την προβολή και καταδίκη του ρόλου της Ε.Ε. και την ανάγκη απειθαρχίας, ρήξης και αποδέσμευσης από αυτήν.

Σε αυτό το πλαίσιο εκτιμάμε ότι με τις μέχρι τώρα θέσεις τους δυνάμεις όπως το μπλοκ ΜΕΡΑ25-ΛΑΕ και το ΚΚΕ, δεν μπορούν να συμβάλουν σε μια ευρύτερη εκλογική συνεργασία για κοινή παρέμβαση στις ευρωεκλογές, καθώς κινούνται στρατηγικά σε αντίθετη κατεύθυνση.

Το πρώτο έχει ρητά φιλο-ΕΕ λογική. Στόχος του είναι να «σωθεί» ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός και η ΕΕ από την κρίση της, το ευρωπαϊκό κέντρο να παίξει έναν πιο αναβαθμισμένο ρόλο στις παγκόσμιες υποθέσεις από τους πολέμους μέχρι την πράσινη ανάπτυξη. Δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την ανάγκη αντικαπιταλιστικής κριτικής και λογικής ρήξης-εξόδου από την ΕΕ. Είναι διαρκώς ανοιχτό σε «αντιδεξιές» κυβερνητικές συνεργασίες και με τον ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη και το ΠΑΣΟΚ..

Το δεύτερο με την πολιτική του διαμορφώνει μια κριτική και στάση αντίθεσης στην ΕΕ, αλλά ρητά παραπέμπει την ρήξη και την αποδέσμευση στο μακρινό μέλλον μετά την εργατική εξουσία μένοντας σήμερα στην «πάλη ενάντια στις συνέπειες». Όμως έτσι δεν διαμορφώνεται ουσιαστικό ρεύμα αντιπαλότητας στην ΕΕ ούτε ωριμάζει η ανάγκη ενός άλλου δρόμου στην κοινωνία, σε κόντρα με τον καπιταλιστικό μονόδρομο..

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πάρει πρωτοβουλίες και θα απευθύνει πλατύ κάλεσμα σε αγωνιστές-στρίες του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος και σε κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις και ρεύματα για την κοινή πολιτική παρέμβαση από τώρα και μέχρι και τις ευρωεκλογές. Με αυτή την πολιτική πρόταση μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο σε μια μαζική διεθνιστική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής, κομμουνιστικής αριστεράς και της ριζοσπαστικής οικολογίας, παρακαταθήκη για την επόμενη ημέρα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα αναλάβει αντίστοιχες πρωτοβουλίες και σε διεθνές επίπεδο.

15. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει στην αντίσταση και αντεπίθεση του κινήματος, για την υπεράσπιση της ζωής και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, της νεολαίας και του λαού. Με ξεδίπλωμα της αγωνιστικής δράσης των εργαζόμενων και των πρωτοβάθμιων σωματείων, την δημιουργία, στήριξη και λειτουργία μαζικών διεκδικητικών αγώνων, την συγκρότηση πλαισίων πάλης με στόχο την ικανοποίηση των εργατικών λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, την διαμόρφωση ισχυρού ανατρεπτικού κινήματος.

Δεν πρόκειται για κάποια συνδικαλιστικά ζητήματα, αλλά για κορυφαία πολιτικά ζητήματα που όλες οι δυνάμεις της αριστεράς, πρώτα απ' όλα της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής, οφείλουν να πάρουν έμπρακτα θέση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει σ' αυτή την κατεύθυνση.

Κρίσιμα μέτωπα για την επόμενη περίοδο είναι:

- Το ζήτημα της λιτότητας και της ακρίβειας. Η πάλη για ριζικές αυξήσεις μισθών (κατώτερος μισθός 1000 ευρώ), της υπεράσπισης των ΣΣΕ, και η εναντίωση στο βαθιά αντιλαϊκό φορολογικό νομοσχέδιο είναι η βάση των διεκδικήσεών μας.
- Το ζήτημα της ακρίβειας με όλες τις πλευρές του. Ακρίβεια στα τρόφιμα, στα νοίκια, στις κοινωνικές υπηρεσίες (ρεύμα, νερό κλπ). Αξιοποιώντας τους μάχιμους στόχους πάλης που διαμορφώθηκαν στην περίοδο των εκλογών η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πάρει το επόμενο διάστημα πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της ανάπτυξης της πάλης.
- Το ζήτημα των δημόσιων αγαθών με επίκεντρο την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας αποτελεί

επίσης μέτωπο που εκδηλώνονται λαϊκές αντιστάσεις. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ «αξιοποιώντας» και την ισχυρή παρέμβαση στον χώρο της υγείας θα συμβάλλει σε αγωνιστικές πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα.

- Τέλος το ζήτημα της σφαγής στην Γάζα και συνολικά το θέμα του πολέμου αποτελεί κορυφαίας σημασίας ζήτημα. Συνεχίζουμε με επίκεντρο το σταμάτημα της εμπλοκής της Ελλάδας στον πόλεμο στο πλευρό των ΗΠΑ-NATO και την ανατροπή της άθλιας φιλοπόλεμης πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ και του αστικού πολιτικού συστήματος (ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ-ακροδεξιάς) στο πλευρό του κράτους του Ισραήλ.

Η πάλη του εργατικού και ευρύτερα του λαϊκού κινήματος πρέπει να απλωθεί σε όλα αυτά τα μέτωπα, με τάση να συνδέονται μεταξύ τους και συνολικά με τους δύο μεγάλους «κόμβους» του πολέμου και του νέου προγράμματος σταθερότητας της ΕΕ.

ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ 10/12/2023